

Η ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ Η ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΑΡΧΙΖΕΙ

Ἡ χρονιά πὸν πέρασε εἶναι μιὰ χρονιά ἱστορική στὴν ἐξέλιξη τοῦ φεμινισμοῦ στὸν τόπο μας. Γιατὶ ἔχει νὰ σημειώσει στὸ ἐνεργητικὸ τῆς δυὸ γεγονότα σημαντικά. Πρῶτον τὸ διάταγμα τῆς 25 Φεβρ. 1930, πὸν ἔδωσε τὸ πρῶτο οὐσιαστικὸ πολιτικὸ δικαίωμα στὶς ἑλληνίδες καὶ δεύτερον, τὴν ἐκλογή τοῦ Δημάρχου Θεσσαλονίκης στὶς 14 Δεκ. ὅπου ἔλαβαν μέρος γιὰ πρώτη φορὰ οἱ ἑλληνίδες ὡς ἐκλογεῖς.

Ἔτσι ἔχομε πιά κάτι θετικὸ ὅσο μικρὸ κι ἂν εἶναι. Αὐτὸ τὸ μικρὸ, θετικὸ δικαιωματάκι εἶναι σὰν τὸ σπόρο τὸν καλὸ πὸν μονάρχος του πιά ἀπλώνει ρίζες καὶ θὰ καρποφορήσει στὴν ὥρα του. Ἡ ψήφος πὸν ἔδωσαν οἱ λίγες γυναῖκες στὴ Θεσσαλονίκη εἶναι τὸ πιὸ μεγαλόφωνο κήρυγμα γιὰ τὸ δίκιο μας. Γιατὶ ἀρχίζει καὶ πείθεται ὁ κόσμος πὸς ἡ ψήφος τῆς γυναίκας δὲ σημαίνει ἀνατροπὴ τῶν πάντων, ἀλλὰ τὸ ἐναντίο, τάξη, νοικοκυρασύννη, εὐπρέπεια, σοβαρότητα.

Ἐπάρχουν καὶ ἄλλα σημεῖα τῶν καιρῶν πὸν δείχνουν τὴ μεταστροφή τῆς κοινῆς γνώμης πρὸς τὸ μέρος μας, μεταστροφή πὸν ἔχει τὸν ἀντίχτυπὸ τῆς στὶς κυβερνητικὲς ἀποφάσεις. Θεωροῦμε νίκες τοῦ φεμινισμοῦ τὸ διορισμὸ τῆς Ἀδᾶς Μαρίας Ἀμαριώτη στὸ Γνωμοδοτικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἐπιτελείου τῆς Παιδείας, τῆς Κας Ἀλεξάνδρας Θεοκλάκη στὴν Ἐπιτροπὴ γιὰ τοὺς κινηματογράφους, τὴν προαγωγή τῆς Ἀδᾶς Σέμνης Παπασπυρίδη καὶ τῆς κ. Βαρούχα στὸ βαθμὸ Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων.

Ὡστε ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ 1930 εἶναι ἀρκετὰ ἰκανοποιητικὸς.

Ἰσα ἴσια ὅμως, ἡ ἀρχὴ αὐτὴ πὸν ἔγινε μᾶς κάνει νάναμετροῦσμε τὴν ἀπόσταση πὸν μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὴν τελικὴ νίκη: τὴν τέλεια ἰσότητα τῶν δύο φύλων στὸ πολιτικὸ, στὸ κοινωνικὸ, στὸ οἰκονομικὸ ἐπίπεδο.

Ἀφοῦ εἶδαμε τί ἔχομε κερδήσει ἄς κοιτάξομε τώρα τί δὲν ἔχομε, τί ζητοῦμε τελικῶς καὶ τί πρέπει νὰ ζητήσομε ἀμέσως ἀμέσως.

Γιὰ τὴν ὥρα, μὲν τὴ ρητὴ διάταξη τοῦ Συντάγματος, ὅτι **ὅλες οἱ δημόσιες ὑπηρεσίες εἶναι ἀνοικτὲς γιὰ ὅλους τοὺς ἑλληνες πολίτες ἀνεξάρτητα ἀπὸ φύλο**, αἱ γυναῖκες ἐξακολουθοῦν νάποκλείονται ἀπὸ τοὺς διαγωνισμοὺς γιὰ ὠρισμένες θέσεις σὲ μερικὰ ὑπουργεῖα, ὅπως τὸ Ἐπιτελεῖο Ἐξωτερικῶν, τὸ Γεν. Χημεῖο τοῦ Ἐπιτελείου Οἰκονομικῶν, στὸ Συμβούλιο Ἐπικρατείας. Ἐπίσης ἀποκλείονται οἱ γυναῖκες, ἀπὸ τὸ δικαστικὸ κλάδο. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ζητεῖ νάποκλείσει τίς παντρεμένες γυναῖκες ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία τῆς, ἐνῶ φυσικά, οὔτε τῆς περὶ ἀπὸ τὸ νοῦ τῆς νάποκλείσει τοὺς παντρεμένους ἄντρες. Ὅπου γίνεται περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων ἀπολύονται κατὰ προτίμηση οἱ γυναῖκες, κι ἄς εἶναι πολλές φορὲς καὶ καλύτερες ἀπὸ τοὺς ἄντρες ὅπως συνέβηκε στὸ Ἐπιτελεῖο Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Στὴν ἐργασία, στὰ ἐργοστάσια ἐξακολουθοῦν πάντα νὰ πληρώνονται οἱ γυναῖκες λιγώτερο ἀπὸ τοὺς ἄντρες

και να δίνονται σαυτους οι πιο καλοπληρωμενες δουλειες.

Όσο για τα πολιτικά δικαιώματα είμαστε ακόμα στο άλφα, αφού κι από τη δημοτική ψήφο αποκλείονται οι αγρόματιες και οι νέες κάτω από 3^η χρόνων.

Οι συζητήσεις και οι αποφάσεις της επιτροπής για τον Αστικό Κώδικα δείχνουν πόσο βαθειά είναι ακόμα ριζωμένη η πρόληψη, ο ανδρώπος ακόμα που θέλουν να λέγονται επιστήμονες, πώς η γυναίκα είναι πλάσμα κατώτερον, έχει ανάγκη να κηδεμονεύεται και να υποκύπτει στη θέληση του συζύγου της σε ζητήματα ζωτικά για αυτή. Εύτυχως που υπάρχουν στην επιτροπή αυτή και μερικά πνεύματα φωτισμένα και συγχρονισμένα αλλιώς έπρεπε να λογαριάζομε πώς στην Ελλάδα βρισκόμαστε ακόμα στο μεσαίωνα κι όχι στον 20^{ον} αιώνα.

Το αίτιο του διακανονισμού της ανηλικότητας θέτει την πορνεία υπό την προστασία του κράτους και δείχνει στους νέους το δρόμο προς την διαφθορά και την αργωστέια με τους οίκους ανοχής που δεν εκλείστηκαν ακόμα στην Ελλάδα μδλες τις υποδείξεις της Κ. Τ. Ε. και μδλο το παράδειγμα της Ρουμανίας και της Τουρκίας που δεν δίστασαν να τους κλείσουν.

Οι ανύπαντρες μητέρες εξακολουθούν ακόμα να φέρουν μόνες τους το βάρος του παιδιού τους με την ατέλεια και εκκρεμότητα του νόμου για τα έξωγαμα παιδιά και με τη δαπανηρή διαδικασία για τη δικαστική αναγνώριση από τον πατέρα.

Αυτά σε γενικώτατες γραμμές είναι τα μαύρα σημεία στη θέση της γυναίκας στην Ελλάδα.

Για να λείψουν όλα αυτά το ξέρομε πώς χρειάζεται καιρός. Χρειάζεται όμως προ πάντων συντονισμένη ενέργεια των γυναικών. Ο Σύνδεσμος για τα δικαιώματα της γυναίκας, ακολουθώντας σταθερά τη γραμμή που χάραξε από τον καιρό που ιδρύθηκε, δεν αφήνει εύκαιρα να του ξεφύγει προκειμένου για ένα οποιοδήποτε σημείο του προγράμματός του.

Τα άμεσώτερα ζητήματα που θα επιδιώξει τη χρονιά αυτή που άρχισε είναι: η άρση των περιορισμών στη δημοτική ψήφο των γυναικών, η χορήγηση της πολιτικής ψήφου, η εξίσωση της θέσης της γυναίκας στον αστικό κώδικα ή ψήφιση του νόμου περί εξωγάμων με τροπολογίες που να εξασφαλίζουν ουσιαστικά την προστασία των εξωγάμων παιδιών, η ίδρυση παιδικών δικαστηρίων με συμμετοχή των γυναικών ως δικαστών και ως παρόδρων, η κατάργηση του συστήματος του διακανονισμού και των οίκων ανοχής.

Ο Σ. Α. Γ. όμως ανεξάρτητα από το φεμινιστικό του πρόγραμμα συμμετέχει και σε κάθε κίνηση για την ειρήνη. Έλαβε ενεργό μέρος στην Α' Βαλκανική Διάσκεψη και θα διαθέσει σημαντικό μέρος από τις δυνάμεις του για τη Βαλκανική Ένωση.

Έχοντας αυτό το πρόγραμμα καθαρά διαγραμμαμένο ζητούμε από όλα τα μέλη μας στην πρωτεύουσα και στις επαρχίες απ' όλα τα τμήματά μας των επαρχιών να μῆς βοηθήσουν να το πραγματοποιήσομε. Γιατί μονάχα με την ομαδική και έντατική προσπάθεια όλων μας θα μπορούσομε να επιτύχομε τόσο ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις.

Α. Ξ. Θ